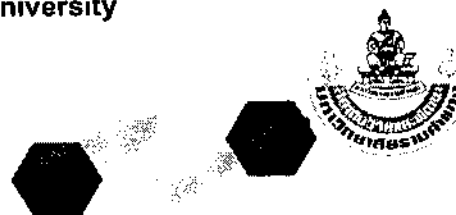

**แรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Motivation in Applying to Study in Educational Technology at
The Faculty of Education, Ramkhamhaeng University**

ทวีศักดิ์ อาจารย์ยางกูร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยจำแนกตามเพศ อายุ และอาชีพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2554 จำนวน 580 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 120 คน สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ *t*-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé Method) ผลการวิจัยพบว่า 1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ แรงจูงใจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา แรงจูงใจในด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านเศรษฐกิจ 2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจโดยรวมในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า 2.1 เพศของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่าง 2.2 อายุของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อประชาสัมพันธ์และด้านเศรษฐกิจมีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น 2.3 นักศึกษาที่มีสถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา แรงจูงใจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ อาจารย์ ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

The purposes of this research were 1. to study the motivation of students to study in educational technology in the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University 2. to compare the factors of motivation according to the following variables: sex, age and occupation. The population were 580 undergraduate students of Educational Technology Department studying in the academic year of 2011. The sample group consisted of 120 students selected by a simple random sampling. The instrument developed by the researcher was a five points rating scale questionnaire applied with 120 items of question. To collect data, 120 questionnaires were distributed to students and 120 complete copies (100%) were returned. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by t-test, and one-way analysis of variance. A Scheffe's method for paired test was also used. The research findings revealed the followings: 1. The first three strongest motivations in the applying for the Department of Educational Technology were educational expenses, social and economic factors. 2. The factors of motivation in the applying for the Department of Educational Technology compared by sex, age, occupation were as follows: 2.1 The motivation was not significantly different between male and female students. 2.2 In general, students of different ages had different motivation to apply for the field of educational technology. 2.3 Students with or without occupation generally had the same motivation in applying to study in the field of educational technology.

Keywords : educational technology, motivation, Ramkhamhaeng University

บทนำ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 โดยมีจุดมุ่งหมาย ให้เป็นสถานศึกษาแบบตลาดวิชา เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนสถานที่เรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในขณะนั้น นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ 10 ของรัฐ โดยได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่ศึกษาที่แสดงสินค้านานาชาติ ณ ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จำนวน 300 ไร่เศษ เป็นสถานที่ตั้ง (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549)

ปัญหาโลกว่าด้วยการอุดมศึกษา ได้ชี้ชัดว่าภารกิจที่สำคัญของอุดมศึกษาในทศวรรษหน้า ไม่ใช่การศึกษาในวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง แต่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเมื่อจบการศึกษาแล้ว สามารถนำวิชาความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 ว่า การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก (1) เป็นการศึกษาตลอด

ชีวิตสำหรับประชาชน (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (อัจฉราวรรณ, 2549)

การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์และเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย มหาวิทยาลัยได้รับใช้บ้านเมืองมาครบ 38 ปี และกำลังก้าวเข้าสู่ปีที่ 39 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีศักยภาพที่โดดเด่น เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย ให้โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างก้าวไกล ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดการเรียนการสอนครบทุกระดับทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรโครงการพิเศษ มีการปรับปรุงหลักสูตรและเปิดสอนหลักสูตรใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมากมาทุก

ระดับ ทั้งนี้ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในด้านต่าง ๆ ของยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550) โดยเปิดรับสมัครใน คณะต่าง ๆ รวม 10 คณะ 2 สถาบัน คือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะพัฒนาศึกษาปริญญาตรี สถาบันการศึกษานานาชาติ สถาบันวิทยาศาสตร์สุขภาพ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550)

คณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ทำการเปิดสอนมาตั้งแต่ปี 2514 เป็นต้นมา โดยเปิดรับสมัครนักศึกษาเข้าศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยา และสาขาวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ประกอบไปด้วย 8 สาขาวิชา และสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาหรือสโตนศึกษา (เดิม) ก็เป็นหนึ่งในสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางเทคโนโลยีการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อนำความรู้ ความสามารถทางด้านทักษะและประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551) ซึ่งในปัจจุบันนี้มีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในทุกมหาวิทยาลัยของรัฐฯ และมหาวิทยาลัยของเอกชนบางมหาวิทยาลัย

สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา แต่เดิมมีชื่อว่า สาขาวิชาสโตนศึกษา ต่อมาภายหลังมีการเปลี่ยนชื่อเป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เปลี่ยนชื่อเป็นสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา และได้มีการรวมตัวกันของแต่ละมหาวิทยาลัย จัดตั้งเป็นสมาคมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์รวมของชาวเทคโนโลยีการศึกษา ในการดำเนินการในลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันวิชาชีพทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา ให้มีวิถีทางไปในแนวทางเดียวกันทั้งในประเทศและ

ต่างประเทศ โดยกำหนดให้มีการประชุมวิสามัญประจำปี โดยใช้ชื่อว่า สโตนสัมพันธ์ ซึ่งทุกสถาบันที่เป็นสมาชิกจะเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดงาน เพื่อสรุปและหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และภารกิจในด้านสโตนเทคโนโลยีด้านอื่น ๆ

จากการประชุมสโตนเทคโนโลยีได้มีคำกล่าวเล่น ๆ กันว่า "เทคโนโลยีการศึกษา จะตายไปพร้อมกับเทคโนโลยี" เป็นคำกล่าวที่มีความหมายได้ว่า ในขณะที่เข้าสู่ยุคของการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียน การสอนอย่างมากมาย แต่คณะที่จะเรียนและศึกษาวิชาเทคโนโลยีการศึกษากลับลดน้อยลง

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มีแนวคิดที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้จะเกิดขึ้นในทุกที่ ทุกเวลา โดยเฉพาะในช่วงที่สังคมได้เปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารความรู้ใหม่ ๆ ได้เกิดขึ้นต่อเนื่องตลอดเวลา จนมีคำกล่าวที่ว่า "มันเพียงคุณหยุดนิ่งอยู่กับที่สักพักชั่วคราว คุณอาจกลายเป็นคนล้าหลังไปเสียแล้ว" (พรณี, 2548)

จากคำกล่าวเล่น ๆ ข้างต้นนั้น กลับเป็นปัญหาที่ทำให้สถาบันต่าง ๆ ที่มีการเปิดสอนวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ต้องมาคิดว่าเกิดอะไรขึ้นกับจำนวนนักศึกษาที่ลดน้อยลง แต่ในขณะเดียวกัน ความต้องการเทคโนโลยี กลับมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในทุกวงการแม้แต่วงการศึกษาก็เช่นกัน ทั้งนี้เพราะผู้ที่จบการศึกษาในสาขานี้สามารถนำไปประกอบอาชีพที่หลากหลาย ทั้งในการรับราชการเช่นในตำแหน่งนักวิชาการโสตและช่างเทคนิคต่าง ๆ ส่วนงานอาชีพอิสระก็มีมากมาย ได้แก่ ช่างถ่าย VDO ช่างถ่ายภาพนิ่ง ช่างออกแบบสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า แต่เดิมผู้สนใจที่สมัครเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษามีจำนวนมาก จากสถิติจำนวนนักศึกษาใหม่ที่สมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่ ภาค 1 ปีการศึกษา 2541 จนถึงภาค 1 ปีการศึกษา 2553 มีดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2552)

ตารางที่ 1 แสดงสถิติจำนวนนักศึกษาใหม่ที่สมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปี พ.ศ.	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคน	691	551	443	369	325	204	197	57	128	171	173	120	116

จากสาเหตุที่มีผู้สมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาลดน้อยลง และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความหลากหลายในสถานภาพของผู้สมัครในด้านเพศ อายุ คุณวุฒิทางการศึกษา อาชีพและความต้องการของสังคม จึงเป็นเหตุผลทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คือ เป็นผู้สอนมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อผู้สมัครใช้พิจารณาในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการนำไปวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของสังคมและชาติสืบไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้ข้อมูลการวิจัยมาจากการสุ่มที่เป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2554 จำนวน 580 คน กลุ่มตัวอย่างได้โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 120 คน จากตารางเคชีและมอร์แกน ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อน เท่ากัน 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาซึ่งมี 2 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ชนิดเลือกตอบ เพื่อถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และอาชีพ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา 7 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อการประชาสัมพันธ์ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (rating scale) จำนวน 32 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามจำนวน 120 ฉบับ ไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างและนำกลับคืนได้รับกลับคืน จำนวน 120 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffé

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

1. ด้านสภาพภูมิหลังของนักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่ อายุ 18 -21 ปี และสถานภาพการทำงานเป็นผู้ที่ยังไม่ได้ทำงานมากที่สุดตามลำดับ
2. หลักสูตรของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่เปิดสอน พบว่า นักศึกษามีความสนใจหมวดวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในระดับมาก โดยวิชาที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ วิชาการถ่ายภาพนิ่ง/ภาพเคลื่อนไหว และวิชาที่มีการสอนภาคปฏิบัติ ตามลำดับ
3. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ยกเว้น แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยที่สูง 3 ลำดับแรก

ได้แก่ แรงจูงใจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ ที่เหลือเป็นแรงจูงใจที่ลดหลั่นลงมาตามลำดับ ได้แก่ แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว แรงจูงใจด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน แรงจูงใจด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อการประชาสัมพันธ์ ดังรายละเอียดในแต่ละด้าน มีดังนี้

3.1 แรงจูงใจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อยกว่า ค่าเรียนและหน่วยกิตถูกกว่า และค่าเอกสาร ตำราเรียนมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

3.2 แรงจูงใจด้านสังคมพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นที่ยอมรับของสังคม การศึกษาทำให้คนมีความรู้ทันโลกลดการถูกเอาเปรียบจากคนในสังคม และการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถยกระดับความเป็นอยู่ของตนเองและสังคมได้

3.3 แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สามารถประกอบอาชีพอิสระได้นำความรู้ ที่ได้เพื่อการประกอบอาชีพที่ก้าวหน้า และสามารถหารายได้พิเศษได้

3.4 แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเอง ต้องการนำวุฒิไปใช้ในการทำงาน และต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น

3.5 ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ จัดให้มีการสอบ

หลายครั้ง เป็นการเปิดโอกาสทำให้สามารถจบเร็วขึ้น มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไปมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง และคณาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ

3.6 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ต้องการศึกษาระดับหลักสูตร 4 ปีของภาควิชา หมวดวิชาเทคโนโลยีที่เปิดสอนและต้องการศึกษาระดับหลักสูตร 5 ปีเพิ่มประโยควิชาชีพครูของภาควิชาในหมวดวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่เปิดสอน ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ หมวดคอมพิวเตอร์ หมวดการถ่ายภาพนิ่ง/ภาพเคลื่อนไหว และหมวดการสอนภาคปฏิบัติ

3.7 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อการประชาสัมพันธ์ พบว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เข้าศึกษาอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

4. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า สถานภาพส่วนบุคคลมีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาแตกต่างกัน ได้ผล ดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจโดยรวมในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศของนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่เพศต่างกันมีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาชายมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาหญิงด้านอื่น ๆ ที่เหลือ ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อประชาสัมพันธ์ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 นักศึกษาที่มีกลุ่มอายุต่าง ๆ กัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเข้าศึกษา และด้านเศรษฐกิจที่นักศึกษา

สามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประกอบอาชีพได้ มีทั้ง 2 ด้านนี้เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี แตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป

4.3 นักศึกษาที่สถานภาพการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และสื่อประชาสัมพันธ์ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและวิจารณ์ผล

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปและวิจารณ์ผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. หมวดวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่คณะเปิดสอน พบว่า นักศึกษามีความสนใจหมวดวิชาที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีในระดับมาก โดยหมวดคอมพิวเตอร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือหมวดการถ่ายภาพนิ่ง/ภาพเคลื่อนไหว และหมวดการสอนภาคปฏิบัติตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เรียงตามลำดับ ดังนี้ แรงจูงใจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว แรงจูงใจด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน แรงจูงใจด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อการประชาสัมพันธ์ ดังรายละเอียดแต่ละด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเอง ต้องการนำวุฒิไปใช้ในการทำงาน และต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ปฐม (2525) จิรภรณ์

(2541) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและความรู้ เพื่อหางานได้ง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้นได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งหรือมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนความต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้นนั้นตามทฤษฎีของมาสโลว์ ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์ไม่ได้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม แต่มนุษย์ต้องการสูงกว่านั้น คือ ความต้องการเป็นอิสระ การได้รับการยอมรับและการทำงาน อย่างเต็มศักยภาพ ต้องการพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในความสามารถ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ เพิ่มคุณสมบัติต้องการทำงาน เพราะเชื่อว่าจะได้รับความรู้ไปปรับใช้ประเทศชาติเป็นปัจจัยที่บ่งบอกถึงความต้องการที่จะเจริญเติบโตและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นผลให้เกิดความสำเร็จมากที่สุด ในความสำเร็จของเรา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัจฉราวรรณ (2549) และสมจิตรา (2552) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ จัดให้มีการสอบหลายครั้งเป็นการเปิดโอกาสทำให้สามารถจบเร็วขึ้น การมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไปและมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง และคณาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้เป็นเพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการจัดการเรียนการสอนเป็นสองระบบมีทั้งระบบปิดและระบบเปิด ถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นสถาบันการศึกษาที่ไม่เหมือนสถาบันอื่นใดในประเทศไทย เป็นนโยบายการให้โอกาสทางการศึกษาไม่บังคับให้เข้าชั้นเรียนทำให้มีโอกาสทำการอื่นควบคู่ไปด้วย มีระบบสอบซ่อมที่ให้โอกาสนักศึกษาได้แก้ตัวและสามารถจบได้เร็วขึ้น ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับ ได้เปิดสอนมากกว่า 39 ปี และเปิดโอกาสให้ความเสมอภาคทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดการเรียนการสอนทุกระดับทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก หลักสูตรทุกระดับมีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน มีการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้เป็นที่ยอมรับใน

ระดับสากล (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549) โดยเฉพาะคุณภาพของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีการจัดทำระบบประกันคุณภาพให้สอดคล้องกับมาตรฐานระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการการเรียนการสอน อาจารย์ทุกคนต้องเรียนรู้เรื่องการใช้เทคโนโลยีและอาศัยสื่อต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการสอนคนจำนวนมากแบบ mass เรื่องนี้ได้กลายเป็นจุดแข็งเป็นความชำนาญเฉพาะตัว (กิม, 2553) ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ อัจฉราวรรณ (2549) รติกร (2550) และสมจิตรา (2552) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.3 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ต้องการศึกษหลักสูตร 4 ปีของภาควิชาหมวดวิชาเทคโนโลยีที่เปิดสอน ความเหมาะสมของหลักสูตรของภาควิชาที่เปิดสอน ส่วนหมวดวิชาเทคโนโลยีที่เปิดสอนค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ หมวดคอมพิวเตอร์ หมวดการถ่ายภาพนิ่ง/ภาพเคลื่อนไหว และหมวดการสอนภาคปฏิบัติ การศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษานั้น เป็นการศึกษาในเรื่องของสื่อที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าการที่จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้นั้นจะต้องมีการสร้างสื่อการเรียนการสอนทันสมัยอย่างเช่น สื่อบทเรียนที่สร้างจากคอมพิวเตอร์ การใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบบทเรียนเพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจ หรือใช้ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะต้องมีอุปกรณ์เพื่อให้นักศึกษา ได้ฝึกปฏิบัติ และแนวโน้มแห่งการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารและคอมพิวเตอร์ก็มีอิทธิพลต่ออุปกรณ์เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ โดยใช้ทฤษฎี และองค์ความรู้ เป็นเนื้อหาในการส่งผ่านไปผู้เรียน ดังนั้นถ้าจะสร้างให้นักศึกษาเป็นคนเก่งและทันสมัยก็ต้องฝึกให้มีประสบการณ์ ได้แก่ ไขปัญหา เพื่อให้

เข้าใจคิดวิเคราะห์ทำงานได้ การได้ทำเยอะ ๆ เห็นเยอะ ๆ ได้จัด ได้แสดง ได้มีส่วนร่วม เพื่อที่จะได้เก็บเอาไว้ในกล่องความจำและนำมาใช้ได้ภายหลัง

2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อการประชาสัมพันธ์ พบว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ (2549) และอัจฉราวรรณ (2549) ในด้าน ทำตามคำแนะนำของผู้อื่น การสมัครเรียนเพราะบิดา มารดา ญาติพี่น้อง ผู้ปกครอง เป็นผู้มีบทบาทต่อการตัดสินใจ

2.5 แรงจูงใจด้านสังคม พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นที่ยอมรับของสังคม การศึกษาทำให้คนมีความรู้ทันโลกสถานการณ์เอาเปรียบจากคนในสังคมและการศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของตนเองและสังคมได้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ก็เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ คำนิยมในปริญญา ความต้องการของผู้เรียน และการที่มีหรือไม่มีงานทำ จากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มา สิ่งให้เห็นชัดเจนอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ และจากการสำรวจในประเทศอังกฤษโดยสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ (National Institute for Adult Education [NIAE], 1971) พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียน ข้อแรกคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผล ที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ข้อสอง คือ เพื่อพัฒนาตนเอง (self-development) ให้มีความรู้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทัศน์ หรือความสนใจวิชาการแขนงใด แขนงหนึ่ง โดยเฉพาะส่วนใหญ่เรียนเพื่อยกระดับความรู้ตนเอง เหตุจูงใจทางสังคม (social motives) เนื่องจากแรงผลักดันทางสังคม ผ่องอยู่ด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจาก ต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง

2.6 แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สามารถประกอบอาชีพอิสระได้น่าความรู้ที่ได้เพื่อประกอบอาชีพที่ก้าวหน้า และสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาสามารถนำความรู้ไปหารายได้พิเศษได้ อาจเป็นเพราะสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาเป็นสาขาวิชาเฉพาะที่มีการใช้สื่อทางด้านสื่อดิจิทัลทางการศึกษาที่ต้องมีการพัฒนาไปกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเช่น คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการถ่ายภาพที่มีการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์จนเป็นเนื้อเดียวกัน ความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้า และการแข่งขันสูงในการเข้าสู่ตลาดแรงงานภายใต้การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลกในปัจจุบันทำให้ทุกคนต้องดิ้นรน และโอกาสที่จะศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ

2.7 แรงจูงใจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยี เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อย เมื่อเทียบกับที่อื่น ๆ ค่าเรียนและหน่วยกิตถูกกว่าที่อื่น ๆ และค่าเอกสารและตำราเรียนมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าที่อื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ (2549) เพราะผู้ที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อย

3. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าสถานภาพส่วนบุคคลมีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาแตกต่างกัน ได้ผล ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจโดยรวมในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศของนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่เพศต่างกันมีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างก็มีความเชื่อมั่นใน

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรที่เปิดสอนสามารถให้ความรู้และความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับอาชีพ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น การได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ความต้องการในการพัฒนาตนเองจึงมีแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาไม่แตกต่างกัน ในการเข้าศึกษาแสวงหาความรู้ก็เพื่อตอบสนองต่อความสำเร็จของชีวิต และสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ทั้งชายและหญิงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อแสวงหาความรู้ และประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อใช้เป็นโอกาสในการก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานและการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

3.2 นักศึกษาที่มีกลุ่มอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและ สื่อประชาสัมพันธ์รวมทั้งด้านเศรษฐกิจมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ทั้งโดยภาพรวมสูงกว่าด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อประชาสัมพันธ์ และด้านเศรษฐกิจสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีอายุในช่วง น้อยกว่า 21 ปี นั้น เป็นช่วงที่อยู่ในระบบโรงเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองคอยดูแล ให้ความสนใจ ให้คำแนะนำการเรียน มีการวางแผนชีวิตให้หรืออาจเป็นนักศึกษาที่เรียนสถาบันอื่น กู้ขานไปกับการเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มอายุนี้อาจเป็นกลุ่มที่มีการรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ต้องการสื่อการสอนที่หลากหลาย และทันยุคทันสมัยต้องการความรู้และประสบการณ์เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ส่วนกลุ่มอายุอื่นนั้นอาจเป็นช่วงที่เป็นผู้ใหญ่ที่มีงานทำแล้ว และต้องการศึกษาต่อเนื่อง หรือต้องการเพิ่มเติมความรู้ และคุณวุฒิสำหรับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังสรรค์ (2544) ที่ทำการศึกษาวัยวิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

นักศึกษาที่อายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 นักศึกษาที่มีสถานะการทำงานต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเรียนการสอนของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์เปิดให้ผู้เรียนสามารถเข้ามาเรียนได้ทุกสาขาอาชีพ ซึ่งข้อมูลและหลักการจัดการศึกษาดังกล่าวเป็นไปได้ว่าทำให้เกิดความไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามความจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถนำมาเป็นข้อมูลเป็นการนำไปปรับปรุงพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านการประชาสัมพันธ์ และการแนะแนว

1.1 กำหนดนโยบายและวางแผนการประชาสัมพันธ์ และแนะแนวระบบการเรียนรายกระบวนวิชา (Pre-degree) ตามโรงเรียน เพื่อเข้าให้ถึงกลุ่มนักเรียนให้มากที่สุด โดยการจัดทำเอกสาร การจัดทำแผนวิทัศน์ การนำเสนอสไลด์มีเดีย แนะนำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและความน่าสนใจของธรรมชาติวิชาในวิชาที่สาขาเปิดสอน เพื่อจะได้ตัดสินใจเข้าศึกษาตามความสนใจ

1.2 วางแผนประชาสัมพันธ์กลุ่มนศึกษา นอกระบบ (กศน.) หรือกลุ่มที่ทำงานแล้วที่พลาดโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับในระบบโรงเรียนให้ได้พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม อาชีพ การงานให้มีความรู้สูงขึ้น ต้องการ นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3 ในเว็บไซต์ของภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ควรมีการนำเสนอแบบมีเดียแนะนำวิธีการศึกษาเป็นวิทัศน์สั้น ๆ แนวทางการประกอบอาชีพ และข้อคิดเห็นจากศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ

1.4 ให้มีคำปรึกษาผ่านทางเว็บไซต์ของภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา และควรมีบริการตอบปัญหาทางการเรียนของคณาจารย์

2. ด้านหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

2.1 ควรสัมมนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับให้เข้าสังคมปัจจุบัน และการเสริมความรู้เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ปรับเนื้อหาให้ทันกับสังคมปัจจุบัน มีการฝึกงาน การจัดทำสัมมนาและทำกิจกรรมเช่นการจัดนิทรรศการ การแสดงผลงานในหลักสูตร

2.2 มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หลากหลายและสัมพันธ์กับวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เน้นการคิดวิเคราะห์ สร้างงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์

2.3 เพิ่มทางเลือกสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายในรูปแบบของสื่อการศึกษา คณาจารย์ ควรออกแบบสื่อการสอนให้น่าสนใจมากกว่านี้

2.4 จัดหาสื่อการเรียนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ให้นักศึกษาเข้าใช้ได้สะดวก

2.5 มีการบันทึกการบรรยาย โดยเฉพาะการบรรยายที่มีการสาธิตอุปกรณ์ เพื่อให้นักศึกษาได้กลับไปทบทวน หรือศึกษาเองกรณีไม่ได้เข้าเรียน

2.6 มีสื่อการเรียนการสอนแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ e-Book มีการปรับปรุงให้เป็นตำราที่ทันสมัย ใช้ประโยชน์ได้ตามสภาพปัจจุบัน

2.7 มีสื่อการเรียนการสอนแบบ e-Learning เพื่อพัฒนาไปสู่หลักสูตรที่ศึกษาได้ด้วยระบบ e-Learning

2.8 สร้างสื่อการเรียนการสอนที่พกพาง่าย มีการแสดงภาพที่เหมือนจริง สามารถนำติดตัวไปและศึกษาได้ทุกที่ทุกเวลาได้

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.1 คณาจารย์มีภาระงานมาก ทำให้มีเวลาในการให้คำปรึกษาน้อยไม่สามารถให้คำปรึกษาได้ ควรจัดช่วงเวลาให้คำปรึกษาในสัปดาห์ หรือมีผู้ช่วยมาช่วยในการให้คำปรึกษา

3.2 ส่งเสริมให้คณาจารย์จัดทำตำราใหม่ ๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยเหมาะกับคนทุกกลุ่มโดยให้ความรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ในลักษณะการศึกษาตลอดชีวิต

3.3 พัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับการเข้าใช้งานของนักศึกษาได้เข้ามาเรียนรู้ ฝึกความรู้ความสามารถของตน

3.4 ตำราเรียนประกอบการเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีการศึกษายังมีน้อย เพื่อเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ขยายแนวคิด หรือให้นักศึกษาได้ออกแบบสร้างสื่อการเรียนด้วยตัวเอง ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ทำการวิจัยความต้องการและความคาดหวังต่อการเข้าศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ทำการวิจัยแนวโน้มหรือรูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ในการเรียนสมัยใหม่

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากร ได้พัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมทางด้านการศึกษา จึงใคร่ขอกราบขอพระคุณคณะกรรมการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย ไคร่ ข อ กร า บ ข อ บ พ ร ะ ค ุ ณ รองศาสตราจารย์เพ็ญศรี เตชะธวัชร์ ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำการตรวจสอบปรับปรุงและแก้ไขงานวิจัยจนสำเร็จเรียบร้อยอย่างสมบูรณ์ ตลอดจนคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีรายนามดังต่อไปนี้รองศาสตราจารย์ดวงแสง ณ นคร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย ตันศิริ รองศาสตราจารย์ไพศาล สุวรรณเศรษฐ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล บุญลือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน โรจน์ประเสริฐ และนางวิไลพร ทรัพย์กระแสนิษฐ์ นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับใช้ดำเนินการทดลองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณผู้ช่วยวิจัย นางโบตั๋น สมศรี และนางสาวอุษณีย์ คงเจริญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยในการดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเสนอรายงานการวิจัย สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณบุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงานทุกคนที่เป็นกำลังใจให้เสมอมาจนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงตามวัตถุประสงค์

เอกสารอ้างอิง

- กิม ไชยแสนสุข. 2553. รามคำแหงสู่ทศวรรษที่มุ่งก้าวทอต่อองค์ความรู้สู่สาธารณูปโภคสังคม สาธารณะแก่ประชาคมรามคำแหง, 39 ปี มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราภรณ์ ไหววดี. 2541. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปฐม นิคมนนท์. 2525. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์อักษร.
- พรวณีย์ เกษกมล. 2548. องค์การแห่งการเรียนรู้. วารสารวิชาการ, 17(15), 13-23
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2549. 35 ปี มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- _____. 2550. 36 ปี มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- _____. 2551. หลักสูตรปรับปรุงใหม่. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- _____. 2552. สำนักทางวิชาการและทดสอบประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- รัตติกร อิศรกุล. 2550. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รังสรรค์ แสงสุข. 2544. เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- สมจิตรา เรืองศรี. 2552. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาโครงการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงใน ส่วนภูมิภาค. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

สุชาติ เก้าเอียน. 2549. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
ระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อัฉินวรวรรณ นารถพจนานนท์. 2549. เหตุจูงใจใ้ในการ
สมัครเข้าศึกษาเป็นรายกระบวนวิชาเพื่อ
เตรียมศึกษาระดับปริญญาตรี (PRE-
DEGREE) ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัย
รามคำแหง. กรุงเทพมหานคร.

National Institute for Adult Education (NIAE). 1971.

The Year Book of Adult Education. New
York: McGraw-Hill.